

вѣшь предъ другитѣ, какъ ищешь
да покажешь себѣ си чи си нѣщо.

пѢ. Да си красишь и трѣфишь
главата съ цвѣта и съ тріандафѣ-
лы, и него трѣба да ѡстѣвишь на
младѣтъ, който иматъ сластолю-
бѣвъ и безчѣнѣвъ живѡтъ.

пѢ. Не ѣ подобно да си держишь
се въ рѣката карпата, ами а и май
секоги въ пазвата си: нѣто ѡстѣвай
иъз ванъ крайовѣтъ за да са глѣ-
датъ пастринѣтъ и, каквѡто ѣ ѡ-
быкновенно на Ганѣмидовѣтъ ревни-
тели. Яко ли ѣ нечѣста и ѡцапана,
да не излаза ѡ пазвата ти, но да
исполнава нѣждата твоѣ колкѡ ѣ
возмѡжно далѣчь ѡ очитѣ на дру-
гитѣ.

пѢ. Нѣкоги нищо да не трѣнешъ
въ оустѣта си за гадѣнѣ кога вар-
вѣшь